

Legea 119/1996 cu privire la actele de stare civilă *) - Republicată

Legea 119/1996 din 2012.05.18

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 4 Septembrie 2023

Intră în vigoare:

11 Noiembrie 1996 An

Legea 119/1996 cu privire la actele de stare civilă *) - Republicată

Dată act: 16-oct-1996

Emitent: Parlamentul

*) Republicată în temeiul art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 30 septembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 18 aprilie 2012, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 2 noiembrie 2009 și, ulterior, a mai fost modificată și completată prin:

- Legea nr. 236/2010 pentru modificarea alin. (5) al art. 44 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 13 decembrie 2010;
- Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 271/2011 pentru modificarea alin. (3) al art. 26 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 12 decembrie 2011;
- Legea nr. 272/2011 pentru modificarea alin. (3) al art. 3 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de

stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 12 decembrie 2011.

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1: SECȚIUNEA 1: Actele de stare civilă și persoanele care desfășoară activități în materie de stare civilă

Art. 1

Actele de stare civilă sunt înregistrări autentice prin care se dovedește nașterea, căsătoria sau decesul unei persoane. Acestea se întocmesc în interesul statului și al persoanei de către ofițerii de stare civilă și servesc la cunoașterea numărului și structurii populației, a situației demografice, la apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Art. 2

(1) Actele de naștere, de căsătorie și de deces se întocmesc în registre de stare civilă, în două exemplare, ambele originale, și se completează manual, cu cerneală specială de culoare neagră.

(2) Exemplarul I al actelor de stare civilă întocmite la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României pot fi completate și în sistem informatic.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), exemplarul II al actelor de stare civilă se întocmește în format electronic, dacă autoritățile publice locale au emis electronic exemplarul II al actelor de stare civilă.

(4) Începând cu data de 24 septembrie 2024, Registrul de stare civilă exemplarul I se completează informatic și se păstrează în Registrul de stare civilă exemplarul I pe suport hârtie, iar Registrul de stare civilă exemplarul II se întocmește numai în format electronic atât de către ofițerii de stare civilă din țară, cât și de către cei de la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României.

(4¹) După data prevăzută la alin. (4), constituirea în format electronic a Registrului de stare civilă exemplarul II se realizează prin procesul de verificare și validare a actelor de stare civilă întocmite începând cu 1 ianuarie 1921 până la data prevăzută la alin. (4).

(4²) Verificarea și validarea actelor de stare civilă în format scris întocmite începând cu 1 ianuarie 1921 până la data prevăzută la alin. (4), precum și a celor prevăzute la alin. (5) reprezintă procesul de constituire a actelor electronice de stare civilă.

(5) În caz de forță majoră care face imposibilă completarea în sistem informatic sau în cazul unor limitări tehnice sesizate de către Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor din cadrul

Ministerului Afacerilor Interne, denumită în continuare *D.G.E.P.*, sau, după caz, de către Departamentul Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, actele de stare civilă exemplarul I se completează olograf, urmând ca după încetarea forței majore sau înlăturarea disfuncționalităților de ordin tehnic acestea să fie completate informatic și validate în Registrul de stare civilă exemplarul II.

(6)Mențiunile ulterioare se înscriu în exemplarul II în format electronic de către ofițerul de stare civilă emitent și se transmit informatic la primăria care are în păstrare registrele de stare civilă exemplarul I, pentru a fi operate pe actele de stare civilă.

(7)*D.G.E.P.* utilizează și valorifică datele din registrele informatice, gestionează și administrează, potrivit legii, Sistemul informatic integrat pentru emiterea actelor de stare civilă, denumit în continuare SIEASC.

(8)SIEASC reprezintă ansamblul activităților desfășurate cu mijloace informatice pentru dovedirea identității persoanei, producerea, emiterea și evidența actelor de stare civilă, a modificărilor intervenite în statutul persoanei, necesare individualizării în familie, societate și relația cu statul.

(9)Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice sunt protejate de legislația specială și nu pot fi prelucrate decât în condițiile prevăzute de aceasta.

Art. 3

(1)Atribuțiile de stare civilă se îndeplinesc în cadrul:

a)serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București, denumită în continuare *D.G.E.P.M.B.*, și *D.E.P.A.B.D.*;

b)serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor;

c)primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu sunt constituite servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor;

d)misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României.

(2)Sunt ofițeri de stare civilă:

a)la nivelul unităților administrativ-teritoriale din cadrul județelor: primarii municipiilor, orașelor și comunelor, precum și personalul care are atribuții de stare civilă;

b)la nivelul municipiului București: primarul general al municipiului București, primarii sectoarelor și personalul care are atribuții de stare civilă din cadrul sectoarelor municipiului București;

c) la nivelul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare de carieră ale României: șefii acestora.

d) la nivelul județelor/municipiului București: personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv al D.G.E.P.M.B.

(3) Sunt ofițeri de stare civilă cu atribuții restrânse:

a) personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul D.E.P.A.B.D.;

b) [textul din Art. 3, alin. (3), litera B. din capitolul I, secțiunea 1 a fost abrogat la 04-sep-2023 de Art. I, punctul 4. din Ordonanța 38/2023]

c) comandanții de nave și aeronave;

d) ofițerii de stare civilă desemnați prin ordin al ministrului apărării naționale sau, după caz, al ministrului afacerilor interne, potrivit prevederilor art. 7 alin. (7).

(4) Activitățile de stare civilă se realizează de către:

a) funcționarii cu atribuții de stare civilă din cadrul instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) ofițerii de stare civilă din cadrul instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b)- d).

(5) Primarii și șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României pot delega sau retrace, după caz, exercitarea atribuțiilor de ofițer de stare civilă viceprimarului sau secretarului unității administrativ-teritoriale ori altor funcționari publici din aparatul propriu, respectiv diplomatului care îndeplinește funcții consulare ori unuia dintre funcționarii consulari.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României pot delega sau retrace, după caz, exercitarea atribuțiilor de ofițer de stare civilă personalului angajat al Ministerului Afacerilor Externe trimis în misiune permanentă sau temporară pe funcții de execuție specifice Ministerului Afacerilor Externe, care prestează activitate consulară, în situațiile în care diplomatul care îndeplinește funcții consulare sau funcționarul consular se află în imposibilitatea legală de a întocmi actul de stare civilă sau în situațiile în care volumul activității consulare impune o astfel de măsură.

(7) Ofițerul de stare civilă nu poate întocmi acte de stare civilă când este parte sau declarant.

(8) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), ofițerii de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B. întocmesc acte de stare civilă și înscriu mențiuni în registrele de stare civilă ale serviciilor publice comunitare de

evidență a persoanelor/primăriilor din cadrul fiecărui județ/municipiului București, cu respectarea competenței teritoriale, precum și a celorlalte dispoziții prevăzute în prezenta lege, în următoarele cazuri:

- a) pentru soluționarea punctuală a unor situații deosebite, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.;
- b) pentru asigurarea continuității activității de stare civilă la nivelul serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor și al primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu sunt constituite servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor în vederea parcurgerii procedurilor de înregistrare a actelor și faptelor de stare civilă în sistem informatic.

Art. 4

(1) Cetățenii români și apatrizii sunt obligați să solicite înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă produse în țară la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă.

(2) Cetățenii străini și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene care au domiciliul sau se află temporar în România pot cere înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(3) Cetățenii români și apatrizii sunt obligați să solicite, iar persoanele prevăzute la alin. (2) pot cere înscrierea de mențiuni pe actele de stare civilă întocmite în registrele de stare civilă române.

(4) Cetățenii români aflați în străinătate sunt obligați să solicite înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă la misiunile diplomatice, la oficiile consulare de carieră ale României sau la autoritățile locale străine competente.

(5) Dacă un cetățean străin s-a căsătorit sau a decedat pe teritoriul României, ofițerul de stare civilă care a întocmit actul trimite, în termen de 5 zile de la înregistrare, un extras de pe actul respectiv D.E.P.A.B.D., care îl transmite misiunii diplomatice sau oficiului consular al țării respective acreditate și rezidente în România, potrivit obligațiilor izvorâte din tratate la care România este parte sau pe bază de reciprocitate. În situația misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare acreditate, dar nerezidente în România, D.E.P.A.B.D. transmite, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, un extras de pe actul respectiv. Pentru cetățenii statelor semnatare ale Convenției nr. 16 a Comisiei Internaționale de Stare Civilă referitoare la eliberarea extraselor multilingve ale actelor de stare civilă, semnată la Viena la 8 septembrie 1976, la care România a aderat prin Legea nr. 65/2012, se transmit extrase multilingve ale actelor de căsătorie și deces.

(5¹) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), pentru aplicarea dispozițiilor alin. (5), emiterea și

transmiterea extraselor de pe actele de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se realizează de către D.E.P.A.B.D.

(6)Dispozițiile alin. (5) nu se aplică pentru actele de stare civilă întocmite pentru solicitanții de azil/beneficiarii protecției internaționale în România.

Art. 5

(1)Înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă și înscrierea mențiunilor se fac la cerere, pe baza declarației solicitantului, sau din oficiu, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2)Numele de familie și prenumele se scriu așa cum rezultă din actele de identitate, din certificatele de stare civilă și din alte înscrisuri prezentate de solicitant sau primite de la autoritățile prevăzute de lege.

(3)Întocmirea actelor de stare civilă, precum și înscrierea mențiunilor se fac în limba română, folosindu-se alfabetul latin extins.

Art. 6

(1)Ofițerul de stare civilă este obligat să verifice realitatea celor declarate și concordanța acestora cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și cu celelalte înscrisuri prezentate de declarant.

(2)Actul de stare civilă, întocmit în baza declarației, se semnează de către ofițerul de stare civilă și, după caz, de către declarant sau de către soți și martori.

(3)Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), exemplarul I al actelor de stare civilă se semnează de către ofițerul de stare civilă și, după caz, de către declarant sau de către soți și martori, iar exemplarul II se semnează electronic.

(4)În cazul în care declarantul/soții nu poate/pot semna, ofițerul de stare civilă menționează aceasta pe actul de stare civilă, pe care îl semnează.

(5)Este interzis să se facă ștersături, răzuiri, prescurtări și adăugări în actele de stare civilă.

Art. 7

(1)Dacă nașterea sau decesul are loc în tren, pe o navă sau aeronavă ori într-un alt mijloc de transport în timpul călătoriei pe teritoriul României, întocmirea actului de stare civilă se face la serviciul public

comunitar local de evidență a persoanelor al locului de coborâre sau de debarcare ori, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază are loc coborârea sau debarcarea.

(2)În cazul în care nașterea, căsătoria sau decesul are loc pe o navă, în timpul unei călătorii în afara apelor teritoriale române, evenimentul se înregistrează în jurnalul de bord de către comandantul navei.

(3)Comandantul navei poate încheia căsătorii numai între persoane de cetățenie română. El poate aproba, pentru motive temeinice, reducerea termenului prevăzut la art. 27 alin. (1).

(4)Dacă nașterea sau decesul are loc pe o aeronavă, în timpul unei călătorii în afara teritoriului României, evenimentul se înregistrează de comandantul aeronavei în carnetul de drum.

(5)Înregistrările făcute în jurnalul de bord sau în carnetul de drum, potrivit alin. (2) și (4), vor cuprinde toate datele necesare întocmirii actului de stare civilă, precum și semnăturile cerute de lege, ele făcând dovada evenimentului până la întocmirea actului în condițiile prevăzute de alin. (6).

(6)Comandantul navei sau al aeronavei eliberează persoanelor îndreptățite o dovadă cu privire la înregistrarea făcută, iar la sosirea în țară înaintează prin căpitania portului, respectiv prin comandantul aeroportului, un extras de pe jurnalul de bord sau de pe carnetul de drum, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului 1 al municipiului București, care va întocmi actul de stare civilă.

(7)În caz de mobilizare, război, participare a forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, Ministerul Apărării Naționale sau, după caz, Ministerul Afacerilor Interne, pentru efectivele proprii, desemnează ofițerii de stare civilă care înregistrează actele și faptele de stare civilă ale militarilor, ale personalului civil, precum și ale altor categorii de participanți și le comunică serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale competente.

Art. 8

(1)Orice modificare intervenită în statutul civil al unei persoane, fie ca urmare a întocmirii unui act de stare civilă, fie dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă, printr-un act administrativ ori notarial, se comunică din oficiu, în termen de 10 zile lucrătoare de la data întocmirii actului de stare civilă sau de la data comunicării hotărârii judecătorești ori a actului administrativ/notarial, serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a întocmit actul de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această

modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.

(2) În cazul actelor de stare civilă transcrise în registrele de stare civilă ale misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României, modificările prevăzute la alin. (1) intervenite în România se comunică din oficiu Direcției de Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București, în vederea înscrierii mențiunilor.

(3) Ofițerii de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor actualizează SIEASC, fără a întocmi comunicări, în situația în care sunt create condițiile tehnice necesare.

(4) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), modificările intervenite în statutul civil al unei persoane se transmit informatic serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a întocmit exemplarul I al actului de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.

(5) Înscrierea în actele de stare civilă, pe baza documentelor prevăzute la alin. (1), a mențiunilor referitoare la modificarea intervenită în statutul civil se poate face atât la cererea persoanei interesate cât și din oficiu.

Art. 9

În cazul în care ofițerul de stare civilă sau funcționarul cu atribuții de stare civilă refuză să întocmească un act sau să înscrie o mențiune ce intră în atribuțiile sale, persoana nemulțumită poate sesiza instanța competentă, potrivit legii.

Art. 10

(1) Pe baza actelor de stare civilă se eliberează certificate/extrase multilingve de naștere și de căsătorie titularilor sau reprezentanților legali ai acestora, iar certificatele/extrasele multilingve de deces, membrilor familiei, persoanelor îndreptățite ori, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale care a înregistrat decesul, altor persoane care justifică un interes legitim. Certificatele de stare civilă/Extrasele multilingve ale actelor de stare civilă se pot elibera și altor persoane împuternicite prin procură specială, precum și avocaților împuterniciți de către titulari, de către reprezentanți legali ai acestora sau de către persoanele îndreptățite, după caz, în baza împuternicirii avocațiale emise cu respectarea prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Statutului

profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare. În certificatele/extrasele multilingve de stare civilă nu vor fi preluate titlurile de noblețe, chiar dacă au fost înscrise în unele acte de stare civilă.

(2) În cazul în care certificatul de stare civilă nu a fost eliberat la data întocmirii actului, eliberarea acestuia se face la cererea scrisă a persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registrul de stare civilă sau de la domiciliul ori reședința persoanei interesate potrivit alin. (1).

(4) În cazul în care registrul de stare civilă nu se află în păstrarea autorității la care s-a depus cererea, aceasta solicită eliberarea certificatului/extrasului multilingv serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei competente, în termen de 3 zile.

(5) În situația în care exemplarul I al actului de stare civilă lipsește ori actele au fost predate Arhivelor Naționale, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria competentă, care primește cererea, solicită extras, după caz, de pe actul ce se găsește în păstrarea serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor, a D.G.E.P.M.B. ori a Arhivelor Naționale, pe baza căruia întocmește și eliberează certificatul de stare civilă. Eliberarea extraselor de pe actele de stare civilă aflate în păstrarea Arhivelor Naționale la cererea structurilor de stare civilă și a celor competente ale Ministerului Afacerilor Interne, precum și a altor autorități publice se face gratuit.

(6) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), cererea privind eliberarea certificatelor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se poate depune și soluționa de către D.E.P.A.B.D. și serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv D.G.E.P.M.B., pentru următoarele situații:

a) când se solicită eliberarea actului de identitate în condițiile art. 14 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru soluționarea unor situații deosebite, legate de urgența demersului, cu aprobarea directorului D.E.P.A.B.D./D.G.E.P.M.B./șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor.

(7) D.E.P.A.B.D. eliberează certificate de stare civilă în scopul sprijinirii activităților specifice desfășurate de către structurile cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale, la solicitarea instituțiilor cu competențe în domeniu.

(8) Procedura eliberării certificatelor prevăzute la alin. (7) se stabilește prin ordin al ministrului

afacerilor interne.

(9) Se interzice modificarea sau completarea fără drept ori plastifierea certificatelor de stare civilă. Certificatele de stare civilă plastificate ori modificate sau completate fără drept sunt nule. Nulitatea se constată de către ofițerii de stare civilă, funcționarii din cadrul D.E.P.A.B.D. sau din cadrul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor ori ofițerii de stare civilă din cadrul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României.

(10) Cererile privind procurarea și eliberarea certificatelor de stare civilă/extraselor multilingve ale cetățenilor străini ale căror acte și fapte de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în România, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale acestor țări, acreditate în România, precum și ale cetățenilor români aflați în străinătate, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României sau Ministerului Afacerilor Interne, sunt soluționate de către D.E.P.A.B.D.

(11) Transmiterea certificatelor de stare civilă/extraselor multilingve se face, după caz, prin Ministerul Afacerilor Externe, dacă acestea au fost solicitate prin misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României sau prin misiunile diplomatice și oficiile consulare acreditate în România.

(12) Certificatele de stare civilă eliberate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de primăria unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actele și faptele de stare civilă sunt valabile și în străinătate. Extrasele multilingve sunt valabile numai în statele părți ale Convenției nr. 16 a Comisiei internaționale de stare civilă.

(13) Certificatele de stare civilă/Extrasele multilingve se completează în sistem informatic sau, după caz, cu cerneală specială de culoare neagră, în condițiile legii.

(14) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), certificatul de stare civilă/extrasul multilingv al actului de stare civilă se eliberează în baza registrului de stare civilă exemplarul II, în baza cererii depuse la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor/primărie a unității administrativ-teritoriale sau la oricare misiune diplomatică/oficiu consular de carieră a/al României din străinătate.

(14¹) Dacă, după data prevăzută la art. 2 alin. (4), un act de stare civilă din registrul de stare civilă exemplarul II nu se identifică în SIIEASC, pentru eliberarea certificatului de stare civilă/extrasul multilingv al actului de stare civilă, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria, respectiv misiunea diplomatică/oficiul consular de carieră a/al României acreditată/acreditat în străinătate care primește cererea solicită ofițerului de stare civilă care are în păstrare registrul de stare civilă exemplarul I constituirea actului de stare civilă respectiv, potrivit dispozițiilor

legale în vigoare, urmând ca certificatul de stare civilă/extrasul multilingv al actului de stare civilă să se elibereze pe baza acestuia.

(15) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), certificatele/extrasele multilingve ale actelor de stare civilă se pot emite, transmite și semna electronic.

(16) Pentru persoanele arestate preventiv sau care execută pedeapsa închisorii se pot elibera certificate de stare civilă în baza cererii formulate de acestea, avizată de conducerea arestului/penitenciarului, care o transmite pe bază de adresă serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei competent/competente.

Art. 11

(1) Este interzisă reținerea certificatelor de stare civilă de către orice persoană, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) În cazul în care autoritățile investite cu atribuții de stare civilă și evidență a persoanelor constată că unele date din cuprinsul unui certificat de stare civilă nu corespund cu cele din actul pe baza căruia a fost eliberat, certificatul se reține și se trimite serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actul, în vederea anulării și eliberării unui nou certificat.

SECȚIUNEA 2: Dovada stării civile

Art. 12

Starea civilă se dovedește cu actele întocmite în registrele de stare civilă, precum și cu certificatele de stare civilă/extrasele multilingve eliberate pe baza acestora.

Art. 13

(1) În cazul prevăzut la art. 9, starea civilă se poate dovedi prin orice mijloace de probă în fața instanței judecătorești, în situațiile prevăzute la art. 103 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Prevederile art. 103 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu privire la dovada stării civile sunt aplicabile și în cazul în care se solicită serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor sau primăriei unității administrativ-teritoriale

competente reconstituirea sau întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă.

CAPITOLUL II: Întocmirea actelor de stare civilă

SECȚIUNEA 1: Întocmirea actului de naștere

Art. 14

Întocmirea actului de naștere se face, ca urmare a unei declarații verbale a persoanelor prevăzute la art. 16 sau din oficiu, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a căruia/cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, ca urmare a unei declarații verbale a persoanelor prevăzute la art. 16, de către ofițerul de stare civilă din cadrul misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul.

Art. 14¹

(1) Declararea nașterii se face în termen de 30 de zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pentru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii, în cazul în care copilul născut viu a decedat înăuntrul termenului de 30 de zile, declarația nașterii se face în termen de 24 de ore de la data decesului. Pentru copilul născut mort se întocmește numai actul de naștere.

(2) Întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației verbale a persoanelor prevăzute la art. 16, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților.

(3) Întocmirea actului de naștere al copilului, în lipsa actului de identitate al mamei, se face pe baza celorlalte documente prevăzute la alin. (2), a documentului întocmit de reprezentantul poliției cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, cu privire la datele de identificare a mamei, și a verificărilor în registrele de stare civilă sau în Registrul național de evidență a persoanelor.

(4) Întocmirea actului de naștere al copilului, în cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată, se face pe baza declarației scrise a persoanelor prevăzute la art. 16, unui proces-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare, a certificatului medical constatator al nașterii și a actului de identitate al declarantului. În acest caz, numele de familie și prenumele copilului se stabilesc prin dispoziție emisă în termen de 5 zile de la data solicitării de către

primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(5) Dacă declarația privește un copil din afara căsătoriei, iar recunoașterea paternității are loc în momentul declarării nașterii, datele privind tatăl copilului se înscriu în rubricile corespunzătoare din cuprinsul actului de naștere ce se întocmește.

Art. 14²

(1) Când declarația de naștere a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute la art. 14¹ alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la naștere, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul, în termen de până la 30 de zile de la data solicitării.

(1¹) Dacă declarația de naștere a fost făcută după trecerea unui an de la data nașterii, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al D.G.E.P.M.B. Înregistrarea nașterii se realizează în termen de 90 de zile de la data solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) și (1¹), întocmirea actului de naștere se face pe baza documentelor prevăzute la art. 14¹ alin. (2) sau (3), precum și a verificărilor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2¹) Dacă nu există certificat medical constatator al nașterii, actul de naștere se întocmește pe baza celorlalte documente prevăzute la art. 14¹ alin. (2) sau (3), a expertizei medico-legale cu privire la data nașterii, în format an, lună, zi și sexul persoanei, și a declarației de recunoaștere a mamei potrivit art. 408 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(2²) În lipsa declarației de recunoaștere a mamei, actul de naștere se întocmește fără a se completa rubricile referitoare la părinți. În acest caz, numele de familie și prenumele se stabilesc prin dispoziție emisă în termen de 5 zile de la data solicitării de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(2³) Expertiza medico-legală prevăzută la alin. (2¹) se efectuează în mod gratuit.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean

român s-a produs în străinătate și nu a fost declarată ori a fost înregistrată cu date nereale privind identitatea părinților, iar declararea nașterii sau înregistrarea nașterii se face în țară.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), actul de naștere se întocmește de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților/au avut ultimul domiciliu părinții, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.

(5) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), ofițerul de stare civilă care primește cererea de înregistrare a nașterii emite în sistem informatic o solicitare de verificare către Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 14³

În situația în care declarantul este cetățean străin, necunoscător al limbii române ori persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate, la depunerea documentelor necesare înregistrării nașterii se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

Art. 15

(1) Numele de familie și prenumele copilului se stabilesc potrivit art. 84 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Ofițerul de stare civilă are obligația de a refuza motivat, comunicând în scris declarantului, înregistrarea prenumelor formate din cuvinte indecente, ridicole ori altele asemenea, de natură a afecta ordinea publică și bunele moravuri sau interesele copilului, după caz.

(2¹) Prenumele declarat la data înregistrării nașterii nu poate fi format din mai mult de trei cuvinte.

(3) Dacă părinții nu au nume de familie comun sau există neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii și declarația verbală a declarantului ori prenumele este format din mai mult de trei cuvinte, întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației scrise și semnate de ambii părinți, din care să rezulte numele de familie și prenumele copilului.

(3¹) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), dacă părinții nu se înțeleg cu privire la prenumele copilului născut viu, în actul de naștere se va înregistra prenumele din certificatul medical constatator

al nașterii. Dacă în certificatul medical constatator al nașterii prenumele înscris are mai mult de trei cuvinte, în actul de naștere se înscriu doar primele trei.

(4)În lipsa acordului părinților cu privire la numele de familie, instanța de tutelă hotărăște și comunică de îndată hotărârea rămasă definitivă serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actul de naștere.

(5)În situația prevăzută la alin. (4), în actul de naștere întocmit cu ocazia declarării nașterii nu se completează numele de familie al copilului; certificatul de naștere se eliberează numai după înscrierea mențiunii privind stabilirea numelui de familie de către instanța de tutelă.

Art. 16

Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive," nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, asistentului social sau, după caz, persoanei cu atribuții de asistență socială din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.

Art. 17

[textul din Art. 17 din capitolul II, secțiunea 1 a fost abrogat la 30-iun-2016 de Art. I, punctul 4. din Ordonanta urgenta 33/2016]

Art. 18

[textul din Art. 18 din capitolul II, secțiunea 1 a fost abrogat la 30-iun-2016 de Art. I, punctul 5. din Ordonanta urgenta 33/2016]

Art. 19

(1)Orice persoană care a găsit un copil ale cărui date de identificare nu se cunosc este obligată să anunțe cea mai apropiată unitate de poliție în termen de 24 de ore.

(2)Întocmirea actului de naștere al copilului găsit se face în termen de 30 de zile de la data găsirii acestuia, de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria în a cărui/cărei rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul, pe baza dispoziției privind plasamentul în regim de urgență sau, după caz, a sentinței privind plasamentul și a procesului-verbal întocmit și semnat de reprezentantul serviciului public de asistență socială, de reprezentantul unității de poliție competente și de medic.

(3)În procesul-verbal prevăzut la alin. (2), care se întocmește în termen de 3 zile de la data găsirii copilului, trebuie să se menționeze data, locul și împrejurările în care a fost găsit copilul, sexul și data presupusă a nașterii acestuia, stabilită de medic.

(4)Obligația de a face demersurile necesare în vederea înregistrării nașterii copilului revine serviciului public de asistență socială în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit acesta.

Art. 20

(1)Întocmirea actului de naștere, în cazul copilului părăsit de mamă în unități sanitare, se face imediat după împlinirea termenului de 30 de zile de la întocmirea procesului-verbal de constatare a părăsirii copilului, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare.

(2)[textul din Art. 20, alin. (2) din capitolul II, secțiunea 1 a fost abrogat la 02-mai-2022 de Art. I, punctul 23. din Legea 105/2022]

(3)Întocmirea actului de naștere se face pe baza procesului-verbal prevăzut la alin. (1), a certificatului medical constatator al nașterii, a dispoziției privind plasamentul în regim de urgență sau, după caz, a sentinței privind plasamentul, a răspunsului poliției cu privire la rezultatul verificărilor privind identitatea mamei, a dispoziției de stabilire a numelui de familie și prenumelui copilului și a declarației de înregistrare a nașterii.

Art. 21

(1)În cazurile prevăzute la art. 19 și 20, dacă nu se cunosc numele de familie și/sau prenumele copilului, acestea se stabilesc, prin dispoziție, de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(2)Dacă identitatea mamei nu a fost stabilită, serviciul public de asistență socială în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul/părăsit de mamă în unități sanitare are obligația ca în termen de 48 de ore să declare în scris nașterea la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale competent/competente, cu încadrarea în termenele prevăzute la art. 19 alin. (2) și art. 20 alin. (1).

(3)În situația prevăzută la alin. (2), ofițerul de stare civilă solicită primarului, în termen de 5 zile de la data solicitării înregistrării nașterii, emiterea dispoziției privind stabilirea numelui de familie și a prenumelui copilului și întocmește actul de naștere.

(4)Dispoziția privind stabilirea numelui de familie și a prenumelui copilului se emite de către primar

în termen de 5 zile de la data solicitării.

Art. 21¹

(1) În scopul protejării dreptului la identitate al copilului, identificării mamei neînregistrate și clarificării stării civile a acesteia, precum și pentru eliminarea riscului substituirii de persoane, în situația prevăzută la art. 14¹ alin. (4), se colectează imaginea facială și imaginea impresiunilor papilare a două degete ale mamei.

(2) Imaginile colectate potrivit alin. (1) se utilizează exclusiv cu ocazia procedurii de înregistrare a nașterii mamei, pentru compararea cu imaginile colectate de la persoana care se prezintă pentru înregistrarea nașterii.

(3) Imaginile colectate potrivit alin. (1) se stochează în Sistemul național informatic de evidență a persoanelor și se șterg prin procedură automată imediat după emiterea actului de identitate al mamei.

(3¹) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), imaginile colectate potrivit alin. (1) se stochează în SII-EASC și se șterg prin procedură automată imediat după înregistrarea actului de naștere al mamei.

(4) Procedurile de colectare și de ștergere a imaginilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 21²

Odată cu inițierea procedurii prevăzute la art. 21¹, serviciul public de asistență socială de la domiciliul declarat al mamei este obligat să efectueze demersurile necesare pentru înregistrarea nașterii și să urmărească obținerea unui act de identitate de către aceasta.

Art. 22

(1) La înregistrarea nașterii, ofițerul de stare civilă atribuie cetățeanului român codul numeric personal, pe care îl înscrie în actul și certificatul de naștere, precum și în toate celelalte acte care privesc persoana în cauză.

(2) D.E.P.A.B.D. repartizează serviciilor publice comunitare județene/D.G.E.P.M.B., precum și misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României coduri numerice precalculate, în vederea înscrierii lor în actele de naștere întocmite și în certificatele eliberate în baza acestora.

(3) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), codurile numerice personale se generează automat și centralizat în cadrul sistemului informatic și se atribuie atât de către ofițerii de stare civilă din țară,

cât și de către cei de la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României.

Art. 23

(1) În cazul adopției se întocmește un nou act de naștere de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căruia/căreia se află domiciliul adoptatorilor/adoptatorului.

(2) În situația în care adoptatorii sunt cetățeni străini ori cetățeni români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, noul act de naștere se va întocmi de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia s-a aflat domiciliul celui adoptat până la momentul încuviințării adopției ori sediul instituției de ocrotire, în cazul copiilor care s-au aflat în îngrijirea acesteia anterior încuviințării adopției.

(3) În noul act de naștere întocmit, rubrica «Locul nașterii» se va completa cu datele înscrise în actul de naștere inițial.

SECȚIUNEA 2: Întocmirea actului de căsătorie

Art. 24

(1) Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor, al primăriei în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul ori reședința unul dintre viitorii soți sau, după caz, la un sediu destinat acestui scop, stabilit de primarul unității administrativ-teritoriale respective.

(1¹) Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă la sediul misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul în care își are domiciliul ori reședința unul dintre viitorii soți, cetățean român.

(1²) Încheierea căsătoriei la sediul misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră a/al României poate avea loc doar dacă niciunul dintre viitorii soți nu deține și cetățenia din statul pentru care misiunea diplomatică/oficiul consular de carieră este acreditată/acreditat să exercite funcții consulare.

(2)Căsătoria se poate încheia și în afara sediului serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, cum ar fi grădiniile publice, parcurile, muzeele și alte locuri în aer liber, la cererea viitorilor soți, cu aprobarea primarului.

(3)Prin excepție de la prevederile alin. (1), căsătoria poate fi încheiată la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la o altă primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii soți, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale unde se încheie căsătoria.

(4)Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor ori primăria unde urmează să se încheie căsătoria va înștiința, de îndată, primăria de domiciliu sau de reședință a viitorilor soți, în vederea publicării declarației de căsătorie.

Art. 25

(1)Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă, misiunea diplomatică ori oficiul consular de carieră unde urmează a se încheia căsătoria. În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există niciun impediment legal la căsătorie și vor menționa numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei potrivit legii, legea aplicabilă regimului matrimonial, precum și, în cazul aplicării legii române, regimul matrimonial ales.

(2)Pentru motive temeinice, dacă unul dintre viitorii soți se află în imposibilitatea de a se deplasa la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, declarația de căsătorie se poate face și în afara sediului acestuia/acesteia, în fața ofițerului de stare civilă, cu aprobarea primarului.

(3)Ofițerul de stare civilă care primește declarația de căsătorie solicită viitorilor soți să prezinte actele de identitate, certificatele de naștere sau, pentru cetățeanul străin, după caz, extrasul de naștere/extrasul multilingv, certificatele medicale privind starea sănătății acestora, dovada defacerii/încetării unei căsătorii anterioare, după caz, precum și:

- a)autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care cere încuviințarea pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție, în condițiile prevăzute de lege;
- b)avizul medical, dovada încuviințării părinților/tutorei și autorizarea, prin sentință definitivă,

pentru încheierea căsătoriei, dată de instanța de tutelă în a cărei circumscripție are domiciliul minorul, în cazul existenței unor impedimente legate de vârsta matrimonială; dispozițiile art. 272 alin. (2) ultima teză și alin. (3)-(5) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

c) dovada înștiințării tutorelui sub a cărui ocrotire se află despre formularea declarației de căsătorie, atunci când viitorul soț beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială.

(3¹) Pentru cetățeanul străin, certificatul de naștere/extrasul de naștere/extrasul multilingv al actului de naștere se prezintă după caz, raportat la statutul acestuia în România.

(4) Dacă unul dintre viitorii soți, părinții sau tutorele nu se află în unitatea administrativ-teritorială unde urmează a se încheia căsătoria, ei pot face declarația de căsătorie, respectiv pot depune dovada încuviințării prevăzute la alin. (3) lit. b) la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale unde au domiciliul sau reședința, care o transmite în termen de 48 de ore serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unde urmează a se încheia căsătoria.

Art. 26

Ofițerul de stare civilă are obligația publicării declarației de căsătorie în ziua primirii acesteia, prin afișarea în extras într-un loc special amenajat la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau al primăriei, respectiv al misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră unde urmează să se încheie căsătoria, precum și pe pagina de internet a acestuia/acesteia. După caz, declarația de căsătorie se transmite pentru afișare și la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau al primăriei unde celălalt soț își are domiciliul sau reședința.

Art. 27

(1) Căsătoria se încheie începând cu a 11-a zi de la depunerea declarației de căsătorie, dar nu mai târziu de a 30-a zi.

(2) Încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1) poate fi încuviințată, pentru motive temeinice, dovedite cu documente justificative, de către primarul unității administrativ-teritoriale/șeful misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră al României unde urmează a se încheia căsătoria.

(3) Dacă de la data depunerii declarației de căsătorie au trecut 30 de zile și căsătoria nu a fost

încheiată ori dacă viitorii soți doresc să modifice declarația inițială, cu privire la numele de familie și/sau regimul matrimonial, aceștia vor face o nouă declarație de căsătorie. Dispozițiile art. 26 se aplică în mod corespunzător.

Art. 28

(1) În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă refuză să încheie căsătoria și consenmează refuzul într-un proces-verbal.

(1¹) În cazul în care se formulează opoziție cu privire la căsătoria unei persoane care beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială, ofițerul de stare civilă sesizează de îndată instanța de tutelă, care va hotărî cu privire la temeinicia opoziției.

(2) În cazul refuzului ofițerului de stare civilă de a încheia căsătoria, persoana nemulțumită poate sesiza instanța de tutelă în raza căreia domiciliază.

Art. 29

(1) La încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă ia consimțământul viitorilor soți, liber și deplin exprimat, în prezența a 2 martori, după care îi declară căsătoriți, le citește dispozițiile privind drepturile și îndatoririle soților din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și întocmește, de îndată, actul de căsătorie.

(2) Actul de căsătorie se semnează de către soți, cu numele de familie pe care au convenit să îl poarte în timpul căsătoriei, de cei 2 martori și de către ofițerul de stare civilă.

Art. 30

La depunerea declarației de căsătorie și la încheierea căsătoriei între cetățeni străini, sau între aceștia și cetățeni români, dacă nu cunosc limba română, ori în cazul persoanelor cu handicap auditiv sau surdocecitate, se va folosi interpret și traducător autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

Art. 31

(1) Ofițerul de stare civilă poate încheia căsătoria între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români numai dacă, pe lângă actele prevăzute la art. 25- viitorii soți cetățeni străini prezintă dovezi eliberate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale țărilor ai căror cetățeni sunt, din care să

rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei. Dispozițiile art. 277 alin. (1) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(2) Cetățenii statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență juridică în materie civilă sau de drept al familiei, precum și cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică acreditată în România, precum și cetățenii străini care încheie căsătoria la misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră ale României fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond cerute de legea lor națională pentru încheierea căsătoriei, cu documente justificative eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie.

(3) În situația în care unul sau ambii viitori soți sunt cetățeni străini, documentele prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie însoțite de declarații notariale din care să rezulte că acesta/aceștia îndeplinesc condițiile necesare încheierii căsătoriei în fața autorităților române competente.

Art. 31¹

(1) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României încheie căsătorii între cetățeni români sau între cetățeni români și cetățeni străini dacă cel puțin unul dintre viitorii soți, cetățean român, are domiciliul sau reședința în statul în care acestea sunt acreditate să exercite funcții consulare.

(2) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României nu încheie căsătorii, în condițiile prevăzute la alin. (1), dacă legislația statelor acreditare se opune expres în acest sens sau dacă statele acreditare nu recunosc aceste căsătorii.

SECȚIUNEA 3: Întocmirea actului de deces

Art. 32

(1) **Întocmirea actului de deces se face pe baza certificatului medical constatator al decesului, ca urmare a unei declarații verbale sau din oficiu, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărui/cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, ca urmare a unei declarații verbale, de către ofițerul de stare civilă din cadrul misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în**

statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul. Declarația verbală poate fi făcută de oricare dintre membrii familiei decedatului sau, în lipsa acestora, de una dintre următoarele persoane:

- a) medicul sau alt cadru din unitatea sanitară unde s-a produs decesul;
- b) orice persoană care are cunoștință despre deces.

(2) Declarantul va depune certificatul medical constatator al decesului, documentul de identitate și, după caz, documentul de evidență militară ale celui decedat.

Art. 33

(1) Declararea decesului se face în termen de 3 zile de la data încetării din viață a persoanei.

(2) Când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru, pentru întocmirea actului de deces este necesară și dovada eliberată de poliție sau de parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), prin excepție de la prevederile alin. (1), termenul de 3 zile de declarare a decesului se calculează de la data eliberării certificatului medical constatator al decesului.

(4) În cazul în care decesul nu a fost declarat în termenul prevăzut la alin. (1) sau, după caz, alin. (3), întocmirea actului de deces se face, în România, cu aprobarea parchetului și, în străinătate, dacă autoritățile competente din statul unde s-a produs decesul confirmă că nu au obiecții cu privire la înregistrarea decesului cetățeanului român la misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră al României.

Art. 34

În cazul în care se declară decesul unui copil născut viu, care a încetat din viață fără ca declararea nașterii să fi fost făcută în termenele prevăzute de lege, ofițerul de stare civilă va întocmi mai întâi actul de naștere și apoi pe cel de deces. Dacă, din motive temeinice, actul de naștere nu poate fi întocmit, ofițerul de stare civilă întocmește actul de deces și ulterior urmărește înregistrarea nașterii.

Art. 35

(1) Certificatul medical constatator al decesului, în care se consemnează cauza decesului și data decesului în format an, lună, zi, se întocmește și se semnează de către medicul care a făcut constatarea.

(2) Dacă decesul s-a produs pe o navă sau pe o aeronavă și nu există medic la bord, constatarea decesului se va face în primul port sau aeroport de escală, de către un medic.

(3)În situația când durata călătoriei navei până la primul port de escală este mai mare de 24 de ore, constatarea decesului se face de către comandant, împreună cu consiliul de bord, și se consemnează în jurnalul de bord. În caz de moarte violentă, comandantul navei va efectua cercetări, potrivit legii.

Art. 36

(1)Documentul cu care se face dovada identității persoanei decedate se reține de către ofițerul de stare civilă. În funcție de instituția care a emis documentul, se procedează după cum urmează:

- a)actele de identitate eliberate de autoritățile române se anulează potrivit dispozițiilor legale în vigoare și se restituie persoanei care a declarat decesul, iar pașapoartele simple se transmit, în vederea anulării, serviciului public comunitar de pașapoarte pe a cărui rază teritorială persoana decedată a avut ultimul domiciliu sau reședința ori, după caz, serviciului public comunitar de pașapoarte emitent, în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării decesului;
- b)documentele de identitate ale cetățenilor străini, precum și cele eliberate de structurile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări se trimit serviciului județean pentru imigrări la care este arondată unitatea administrativ-teritorială care a înregistrat decesul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării decesului.

(2)În cazul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României, actele de identitate cu care se face dovada identității persoanei decedate, eliberate de autoritățile române, se anulează potrivit dispozițiilor legale în vigoare și se restituie persoanei care a declarat decesul, iar pașapoartele simple se trimit autorității emitente, cu primul curier diplomatic, organizat de la data înregistrării decesului.

(3)În cazurile în care declarantul nu poate prezenta unul dintre documentele prevăzute la alin. (1) și (2), precizează în scris motivul neprezentării acestuia și datele de stare civilă ale decedatului. Declarația se reține de către ofițerul de stare civilă.

(3¹)Documentele de evidență militară depuse potrivit art. 32 alin. (2) se înaintează centrului militar zonal/județean/de sector pe raza căruia persoana decedată a avut ultimul domiciliu, lunar, până la data de 5 a fiecărei luni, pentru luna anterioară.

(4)Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date (DEPABD) transmite lunar Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale (CNARNN- INFONOT)

din cadrul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România (UNNPR), în format electronic, lista actualizată a informațiilor aferente actelor de deces înregistrate în Registrul național de evidență a persoanelor (RNEP), listă care cuprinde cel puțin numele și prenumele defunctului, data decesului în format an, lună, zi și ultimul domiciliu al defunctului. Structura datelor de referință, precum și procedura prin care acestea sunt transmise se stabilesc prin protocol încheiat între DEPABD și UNNPR.

(5) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României acreditate în străinătate comunică lista prevăzută la alin. (4) Ministerului Afacerilor Externe, care o transmite Camerei Notarilor Publici București.

(6) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), informațiile care cuprind cel puțin numele și prenumele defunctului, data decesului în format an, lună, zi, și ultimul domiciliu al defunctului se transmit, după înregistrarea actelor de deces, CNARNN-INFONOT din cadrul UNNPR. Structura datelor de referință, precum și procedura prin care acestea sunt transmise se stabilesc prin protocol încheiat între D.E.P.A.B.D. și UNNPR.

Art. 37

(1) Întocmirea actului de deces privind un cadavru găsit se face de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrative-teritoriale în a cărui/cărei rază a fost găsit.

(2) Înregistrarea cadavrului neidentificat se va face pe baza documentelor prevăzute la art. 32 și la art. 33 alin. (2), precum și a procesului-verbal întocmit de medic, care va cuprinde vârsta, sexul, locul unde a fost găsit cadavrul, data decesului în format an, lună, zi și cauza decesului.

(3) Datele privind identitatea cadavrului, stabilite ulterior de poliție, se înscriu prin mențiune pe actul respectiv. Mențiunea se comunică serviciului public: comunitar local de evidență a persoanelor sau primăriei care are în păstrare actul de naștere și, după caz, comandamentului militar.

Art. 38

(1) După întocmirea actului de deces, ofițerul de stare civilă poate elibera declarantului, la cerere scrisă, o adeverință de înhumare sau de incinerare a cadavrului.

(2)Înhumarea sau incinerarea unui cetățean român sau de origine română al cărui deces s-a produs și s-a înregistrat în străinătate se face pe baza adeverinței de înhumare sau de incinerare a cadavrului eliberată de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază urmează să se facă înhumarea ori incinerarea.

(2¹)**În situația prevăzută la alin. (2) adeverința se întocmește pe baza:**

- a)certificatului/extrasului de deces eliberat de autoritățile străine, precum și a traducerii legalizate a acestuia sau a extrasului multilingv;
- b)certificatului de deces eliberat de misiunea diplomatică sau de oficiul consular de carieră al României.

(3)Adeverința prevăzută la alin. (1) și (2) se eliberează într-un singur exemplar. În cazul în care declarantul decedului nu mai deține adeverința de înhumare sau de incinerare, la solicitarea scrisă a acestuia sau a altei persoane care justifică un interes legitim se eliberează o altă adeverință.

(4)Dacă decesul unui cetățean român s-a produs pe o aeronavă aflată în afara teritoriului României sau pe o navă aflată în afara apelor teritoriale române, iar cadavrul este transportat în țară, înhumarea sau incinerarea se face pe baza dovezii eliberate de comandantul navei sau al aeronavei, potrivit art. 7 alin. (6).

Art. 39

Întocmirea actului de deces, în baza unei hotărâri judecătorești definitive declarative de moarte, se face din oficiu sau la cererea persoanei interesate, după caz, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăriei unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu cunoscut al celui declarat mort.

Art. 39¹

(1)Înregistrarea decedului în situația prevăzută la art. 39 se face numai în baza hotărârii judecătorești definitive declarative de moarte, în care este prevăzută data decedului în format an, lună, zi, precum și ultimul domiciliu cunoscut al celui declarat mort.

(2)În cazul hotărârilor judecătorești incomplete, ofițerul de stare civilă sau, după caz, persoana interesată solicită instanței stabilirea datei decedului conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 287/2009,

republicată, cu modificările ulterioare și/sau stabilirea ultimului domiciliu cunoscut al celui declarat mort.

(3) Ofițerul de stare civilă are obligația să întocmească acte de deces în cuprinsul cărora să fie menționate data decesului în format an, lună, zi și ultimul domiciliu al defunctului.

(4) Locul decesului se consideră a fi locul înregistrării decesului, în situația în care acesta nu rezultă din dispozitivul hotărârii judecătorești definitive declarative de moarte.

Art. 39²

(1) În situația în care decesul s-a produs în străinătate și nu s-a înregistrat la autoritățile străine competente sau la misiunile diplomatice ori oficiile consulare de carieră ale României, actul de deces se întocmește de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale pe a căruai/cărei rază a avut domiciliul persoana decedată, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă decesul nu a fost înregistrat în străinătate.

(1¹) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), în cazul prevăzut la alin. (1), ofițerul de stare civilă care primește cererea de înregistrare a decesului produs în străinătate emite în sistem informatic o solicitare de verificare către Ministerul Afacerilor Externe.

(2) Întocmirea actului de deces se face cu aprobarea parchetului, a primarului unității administrativ-teritoriale și avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în baza certificatului medical constatator eliberat de autoritățile străine apostilat/supralegalizat, după caz.

SECȚIUNEA 4: SECȚIUNEA 4: Întocmirea actelor de stare civilă prin transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine cetățenilor români

Art. 40

[textul din Art. 40 din capitolul II, secțiunea 4 a fost abrogat la 02-mai-2022 de Art. I, punctul 50. din Legea 105/2022]

Art. 41

(1) Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine, au putere doveditoare în țară numai dacă sunt transcrise în registrele de stare civilă române.

(2) Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la înregistrarea actului sau faptului de stare civilă la autoritățile străine respectiv de la data dobândirii/redobândirii cetățeniei române, să solicite transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale competent/competentă ori la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României.

(3) Transcrierea certificatelor/extraselor/extraselor multilingve de stare civilă se efectuează în străinătate cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare de carieră, iar în țară cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu/ultimul domiciliu avut în România al titularului sau al solicitantului, după caz, și avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București, iar refuzul acestora se motivează.

(3¹) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), cetățeanul român poate să solicite transcrierea acestor acte la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor sau primărie din cadrul unității administrativ-teritoriale, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (7)-(9) când cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria competent/competentă să soluționeze cererea.

(4) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă eliberate de autoritățile străine se face în registrele de stare civilă române ale misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare de carieră ale României, acreditate să exercite funcții consulare în statul în care actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea locală competentă.

(5) Transcrierea în registrele de stare civilă române a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve eliberate de autoritățile străine, care nu conțin toate rubricile prevăzute de certificatele de stare civilă române sau acestea nu sunt completate, se efectuează pe baza documentului original emis de autoritățile străine și a altor înscrisuri autentice, emise de autoritățile publice competente române sau, după caz, străine, care fac dovada datelor ce trebuie înscrise la rubricile respective, prezentate de solicitant.

(6) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve privind cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România, cu excepția celor care au redobândit cetățenia

română sau cărora li s-a acordat cetățenia română, în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face cu aprobarea primarului sectorului 1 al municipiului București și cu avizul conform al șefului Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii de transcriere.

(7) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au avut niciodată domiciliul în România se face în termen de 60 de zile de la depunerea cererii, după cum urmează:

a) cu aprobarea primarilor sectoarelor municipiului București și cu avizul conform al șefilor serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor ale sectoarelor municipiului București;

b) cu aprobarea primarilor municipiilor reședință de județ și cu avizul conform al șefilor serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor.

(8) Persoanele care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română și care au/au avut domiciliul în România depun cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă la Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale pe raza căruia/căreia se află:

a) ultimul loc de domiciliu avut în țară, înainte de pierderea cetățeniei române;

b) adresa imobilului în care a locuit înainte de dobândirea cetățeniei române, înscrisă în documentul eliberat de structura pentru imigrări;

c) domiciliul stabilit după redobândirea cetățeniei române în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare; în cazul în care persoanele dețin pașaport în care este menționat domiciliul din străinătate, competența aparține Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București.

(9) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română se face în termen de 90 de zile de la depunerea cererii, cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice ori ai oficiilor consulare de carieră ale României, acreditate să exercite funcții consulare în statul în care actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea locală competentă.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (7)-(9) cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se depune, personal, de către titulari sau

reprezentanții legali ai acestora, în termen de 6 luni de la data depunerii jurământului de credință față de România. Pentru minori cererea de transcriere poate fi depusă, de către unul dintre părinți sau, după caz, de reprezentantul lor legal, iar cei care au împlinit vârsta de 14 ani pot solicita și personal.

(11) Cetățenii români ale căror acte de stare civilă au fost înregistrate în localități care au aparținut României, iar în prezent se găsesc pe teritoriul altor state, pot solicita întocmirea actelor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază își au domiciliul, pe baza extrasului de pe actul de stare civilă ce se găsește în păstrarea Arhivelor Naționale, cu aplicarea prevederilor art. 10 alin. (5). Transcrierea acestor extrase în registrele de stare civilă se face cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului și cu avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al șefului serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București.

(12) În situații temeinic justificate, pentru copiii cetățeni români aflați în străinătate față de care s-a dispus o măsură de protecție specială, șefii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României pot transcrie în registrele de stare civilă române, din oficiu, cu titlu gratuit, actele de stare civilă întocmite de autoritățile străine, la sesizarea autorităților străine competente ori, după caz, a autorităților române cu atribuții în materie de protecție a copiilor.

(12¹)

În situații temeinic justificate, pentru copiii cetățeni români născuți în străinătate față de care s-a dispus o măsură de protecție specială, în condițiile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ai căror părinți nu solicită transcrierea certificatelor de naștere, primarul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul persoanei, membrilor familiei, asistentului maternal care asigură creșterea și îngrijirea copilului sau în a cărei rază se află serviciul de tip rezidențial care îl are în îngrijire poate transcrie în registrele de stare civilă, din oficiu, cu titlu gratuit, certificatele de naștere eliberate de autoritățile străine, la solicitarea direcției generale de asistență socială și protecția copilului.

(12²) Transcrierea în situația prevăzută la alin. (12¹) se face în baza certificatului sau extrasului de stare civilă eliberat de autoritățile străine și a copiei hotărârii comisiei pentru protecția copilului ori a instanței de judecată prin care a fost stabilită măsura de protecție specială și a celorlalte documente prevăzute de lege pentru procedura transcrierii.

(12³) În situații temeinic justificate, pentru copiii cetățeni români născuți în străinătate și aflați în țară cu părinții sau cu persoana desemnată în condițiile art. 104 alin. (2) din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care părinții nu solicită transcrierea

certificatelor de naștere, primarul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul oricăruia dintre părinți poate transcrie în registrele de stare civilă, din oficiu, cu titlu gratuit, certificatele de naștere eliberate de autoritățile străine, la solicitarea serviciului public de asistență socială.

(12⁴) Transcrierea prevăzută la alin. (12³) se face în baza raportului de anchetă socială întocmit de serviciul public de asistență socială care solicită transcrierea și a celorlalte documente prevăzute de lege pentru procedura transcrierii. În cazul în care părinții au domiciliu diferite, se prezintă declarația unuia dintre părinți din care să rezulte la care dintre aceștia are domiciliul copilul, iar dacă nu se poate prezenta declarația niciunui dintre părinți, copilul este înregistrat în sistem informatic, cu domiciliul mamei.

(13) Certificatele de naștere/extrasele de naștere/extrasele multilingve ale actelor de naștere emise de autoritățile străine, prin care s-a stabilit o altă filiație decât cea prevăzută de legea română, se transcriu în registrele de stare civilă cu aplicarea dispozițiilor art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(14) În cazurile prevăzute la alin. (13), la rubrica mențiunii din actul și certificatul de naștere se înscrie:

a) în actul de naștere: «Act transcris în conformitate cu dispozițiile art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare»;

b) în certificatul de naștere: «Act transcris în conformitate cu dispozițiile art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare. Certificatul este valabil doi ani de la data înregistrării actului transcris».

(15) În cazul certificatelor de naștere/extraselor de naștere/extraselor multilingve ale actelor de naștere emise de autoritățile străine care nu conțin datele referitoare la tatăl copilului, deși mama era căsătorită la momentul concepției/nașterii copilului, se înscrie pe actul de naștere mențiunea prevăzută la alin. (14) lit. a); mențiunea prevăzută la alin. (14) lit. b) nu se înscrie pe certificatul de naștere.

(16) Este interzisă transcrierea certificatelor de stare civilă/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve al actelor de stare civilă emise de autoritățile străine privind căsătoria dintre persoane de același sex ori a parteneriatelor civile încheiate sau contractate în străinătate.

Art. 42

[textul din Art. 42 din capitolul II, secțiunea 4 a fost abrogat la 02-mai-2022 de Art. I, punctul 53. din Legea 105/2022]

CAPITOLUL II¹: Schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice

Art. 41¹

(1) Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile prezentei legi.

(2) Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

- a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;
- b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;
- c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;
- d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte și dorește simplificarea acestuia;
- e) când persoana în cauză este cunoscută cu un prenume și dorește adăugarea acestuia la prenumele inițial, cu respectarea dispozițiilor legale privind numărul maxim de cuvinte din care poate fi format prenumele;
- f) când persoana în cauză poartă un nume de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;
- g) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere sau purtat anterior;
- h) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor, cu respectarea dispozițiilor art. 41⁴;
- i) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei;
- j) când unul dintre soți sau ambii dorește/doresc schimbarea numelui de familie comun sau reunit purtat în timpul căsătoriei, cu respectarea dispozițiilor art. 282 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și cu consimțământul celuilalt soț, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;
- k) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, în formele prevăzute la art. 416 alin. (1) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, însă, întrucât nu s-a încuviințat și purtarea numelui de familie al acestuia, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;
- l) când prenumele purtat este specific sexului opus;
- m) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească și solicită să poarte

un prenume corespunzător, prezentând hotărâre judecătorească definitivă;

n)când persoana în cauză are numele schimbat în străinătate și nu are act administrativ străin, făcând dovada cu privire la aceasta cu pașaportul/actul de identitate emis de autoritățile străine;

o)alte cazuri temeinic justificate.

(3)Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a)când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;

b)când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;

c)când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;

d)când în urma divorțului un fost soț păstrează numele de familie purtat în căsătorie și dorește un nume purtat anterior căsătoriei sau numele dobândit la naștere;

e)când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;

f)când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii, cu consimțământul fostului soț, dat în forma autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;

g)când părinții au divorțat, iar părintele care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei solicită pentru copil să poarte același nume de familie cu el;

h)când s-a desfășurat adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție și dorește schimbarea numelui de familie al copilului/copiilor pentru a purta nume de familie comun;

i)când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției și celălalt soț dorește să poarte nume de familie comun cu acesta;

j)când părintele căruia i-a fost încredințat un minor în urma divorțului solicită ca acesta să-i poarte numele de familie dobândit ca urmare a încheierii unei noi căsătorii, cu consimțământul soțului și al celuilalt părinte al minorului, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă.

Art. 41²

Cererile de schimbare a numelui pe cale administrativă privind persoanele fără cetățenie domiciliată în

România se soluționează în aceleași condiții ca și cele ale cetățenilor români.

Art. 41³

(1) Persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă depune cerere, personal sau prin împuternicit cu procură specială, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale în a căru/cărei rază teritorială își are domiciliul sau a avut ultimul domiciliu, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate. Cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România depun cererea la Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București.

(2) Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată prin unul dintre cazurile prevăzute la art. 41¹ alin. (2) și (3) și să fie însoțită de următoarele acte:

- a) actul de identitate și certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui, în original; originalul documentelor se fotocopiază și se restituie acesteia;
- b) un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat, potrivit art. 41⁷, extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an, în original sau, dacă există mijloace informatice de verificare a autenticității acestuia, se poate prezenta un exemplar al acestuia emis de pe exemplarul original;
- c) dacă este cazul, consimțământul persoanei al cărei nume se solicită a fi purtat, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;
- d) dacă este cazul, încuviințarea instanței de tutelă, în cazurile prevăzute de art. 41⁴;
- e) pentru solicitanții care au împlinit vârsta de 14 ani, certificat de cazier judiciar;
- f) orice alte documente pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale;
- g) procură specială și copia actului de identitate al împuternicitului, în cazul în care schimbarea numelui este solicitată prin împuternicit cu procură specială.

Art. 41⁴

(1) Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea instanței de tutelă, de către tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui copilului, va hotărî instanța de tutelă.

(2) Când cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în forma autentică sau în fața ofițerului de stare civilă. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat mort sau decăzut din exercițiul drepturilor părintești.

- (3)În cazul în care minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta.
- (4)Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea instanței de tutelă.
- (5)În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, dispăruți, decăzuți din drepturile părintești ori declarați judecătorește morți și nu a fost instituită tutela, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către structura publică specializată pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean ori a consiliului local/al sectorului municipiului București.

Art. 41⁵

- (1)Schimbarea numelui de familie al minorului se poate cere odată cu schimbarea numelui de familie al unuia dintre părinți sau ulterior, pentru motive temeinice, cu respectarea dispozițiilor art. 41⁴.
- (2)În situația în care ambii părinți solicită schimbarea numelui de familie, schimbarea numelui de familie al minorului este obligatorie și se realizează din oficiu.
- (3)Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), schimbarea numelui de familie a minorului care a împlinit vârsta de 14 ani se realizează numai cu consimțământul acestuia.
- (4)Schimbarea prenumelui minorului se poate cere oricând.

Art. 41⁶

Schimbarea numelui de familie al unuia dintre soți nu are efect asupra numelui de familie al celuilalt soț.

Art. 41⁷

- (1)
Cererea de schimbare a numelui se publică, în extras, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, prin grija solicitantului.
- (2)**În aplicarea dispozițiilor alin. (1), extrasul cererii de schimbare a numelui cuprinde:**
- a)numele de familie și prenumele;
 - b)data nașterii;
 - c)localitatea de domiciliu;
 - d)numele de familie și/sau prenumele pe care urmează să îl/le poarte.
- (3)Cererea de schimbare a numelui întemeiată în baza dispozițiilor art. 41¹ alin. (2) lit. c) este exceptată de la publicare. Cererea de schimbare a numelui format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod poate fi exceptată de la publicare, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.

Art. 41⁸

Schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui nu se admite dacă împotriva solicitantului a fost dispusă în condițiile Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, o măsură de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, pe durata existenței unei astfel de măsuri sau dacă în ultimii 5 ani solicitantul a fost:

- a) condamnat, pentru fapte săvârșite cu intenție;
- b) expulzat sau returnat din țările cu care România a încheiat acorduri în acest sens.

Art. 41⁹

(1) În situația în care dosarul este incomplet ori soluționarea acestuia necesită aplicarea unei alte proceduri, precum și în situația prevăzută la art. 41⁸, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale care a primit cererea privind schimbarea numelui de familie și/sau prenumelui comunică în scris motivele pentru care cererea nu poate fi admisă.

(2) Dacă cererea este motivată prin unul dintre cazurile prevăzute la art. 41¹ alin. (2) și (3), serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale întocmește un referat, semnat de șeful serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/ofițerul de stare civilă, care cuprinde date referitoare la statutul civil al persoanei, proveniența numelui actual și a celui solicitat, rezultatul verificărilor efectuate în Registrul național de evidență a persoanelor, precum și propuneri asupra oportunității aprobării sau respingerii cererii.

(3) În cazul în care solicitantul are statut de apatrid, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale solicită verificări în evidențele Centrului de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, denumit în continuare *CCPI*.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), *CCPI* verifică în evidențele proprii dacă există informații cu privire la faptul că solicitantul face obiectul vreunei investigații de natura celor aflate în competențele sale. În cazul în care solicitantul face obiectul unei astfel de investigații, *CCPI* informează, utilizând canalele corespunzătoare, autoritatea străină competentă cu privire la conținutul cererii solicitantului.

(5) *CCPI* informează în scris serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale cu privire la faptul că au fost realizate verificările necesare, fără a comunica și rezultatul acestora, cu excepția existenței unei informații referitoare la una dintre situațiile prevăzute la art. 41⁸.

(6) Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale nu va soluționa cererea în lipsa confirmării verificării prevăzute la alin. (5).

Art. 41¹⁰

(1) Orice persoană interesată poate face opoziție la cererea de schimbare a numelui, cu excepția situației în care cererea de schimbare a numelui este exceptată de la publicare, în termen de 30 de zile de la publicarea extrasului din cererea de schimbare a numelui în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(2) Opoziția se face în scris, motivat, și se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărui/cărei rază de competență teritorială își are domiciliul persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă.

Art. 41¹¹

Cererea de schimbare a numelui, împreună cu toate actele prevăzute la art. 41³ alin. (2), referatul prevăzut la art. 41⁹ alin. (2) și rezultatul verificărilor prevăzute la art. 41⁹ alin. (5) și, dacă este cazul, cu opozițiile, se trimite spre soluționare serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B.

Art. 41¹²

(1) Serviciul public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B. verifică dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de prezenta lege și, după analizarea temeiniciei cererii, precum și a opozițiilor făcute, propune, motivat, președintelui consiliului județean, respectiv primarului general al municipiului București, emiterea dispoziției de admitere sau de respingere a cererii de schimbare a numelui.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) se emite în termen de 30 de zile de la primirea documentelor prevăzute la art. 41¹¹.

(3) Dispoziția de admitere a cererii de schimbare a numelui se emite în cinci exemplare, iar dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui se emite în două exemplare.

(4) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), dispoziția de schimbare a numelui în format fizic se tipărește într-un exemplar de pe cea electronică emisă la dosarul de schimbare a numelui și se înmânează solicitantului.

(5) La cererea solicitantului se poate elibera dispoziție electronică de schimbare a numelui.

Art. 41¹³

(1) Două exemplare ale dispoziției de admitere a cererii de schimbare a numelui se trimit serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei la care a fost înregistrată cererea, care are obligația să informeze, de îndată, în scris, solicitantul.

(2) Dispoziția de schimbare a numelui produce efecte juridice de la data înmânării acesteia titularului. De la această dată solicitantul va purta numai numele dobândit prin dispoziția de schimbare a numelui.

(3) Dacă în termen de 90 de zile de la data transmiterii informării potrivit alin. (1) solicitantul nu se prezintă la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei pentru a i se înmâna dispoziția, în original, aceasta se restituie emitentului, care o clasează la dosarul de schimbare de nume.

(4) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (3), dispoziția nu mai produce efecte.

Art. 41¹⁴

Dovada schimbării numelui se face cu dispoziția de admitere a schimbării numelui și cu noul certificat de stare civilă eliberat de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primărie pe baza dispoziției de admitere a schimbării numelui.

Art. 41¹⁵

(1) Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui se comunică solicitantului de către serviciul public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în termen de 10 zile de la emitere.

(2) Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41¹⁶

Persoana căreia i s-a respins cererea de schimbare a numelui poate face o nouă cerere dacă în susținerea acesteia au intervenit motive noi. Dacă cererea de schimbare a numelui a fost respinsă ca urmare a admiterii unei opoziții, se poate face o nouă cerere, în cazul în care se solicită același nume, numai după încetarea cauzelor care au determinat admiterea opoziției.

Art. 41¹⁷

(1) Persoana al cărei nume de familie sau prenume a fost înregistrat în actele de stare civilă române tradus în altă limbă decât cea maternă ori cu ortografia altei limbi poate cere înscrierea, prin mențiune

pe aceste acte, a numelui de familie ori a prenumelui, tradus sau cu ortografia limbii materne, la rubricile care îl privesc pe titular și/sau la cele privind părinții.

(2) Cererea se depune personal sau prin împuternicit cu procură specială la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registrul de stare civilă și se aprobă/se respinge de către primar.

(3) Cererea se poate depune de persoana prevăzută la alin. (1) și la primăria din localitatea de domiciliu, care o va trimite spre soluționare serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale competent/ă și va comunica solicitantului modul de soluționare.

(4) Efectele aprobării cererii se extind asupra copiilor minori ai persoanelor în cauză, iar când soții au nume de familie comun, efectele se extind și asupra celui alt soț dacă acesta din urmă își dă consimțământul, în ambele situații. Când soții au nume de familie diferite și nu se înțeleg în ceea ce privește extinderea efectelor aprobării asupra copiilor minori, decide instanța de tutelă.

(5) Mențiunile făcute în temeiul acestui articol se comunică în termen de 10 zile structurilor de evidență a persoanelor din cadrul serviciilor publice locale la care este arondată unitatea administrativ-teritorială care are în păstrare actele de stare civilă pe marginea cărora acestea au fost înscrise.

(6) Dispozițiile art. 41¹⁵ se aplică în mod corespunzător.

Art. 41¹⁸

În cazul admiterii unei cereri de schimbare a numelui pe cale administrativă, persoana căreia i-a fost vătămât un drept sau un interes legitim recunoscut de lege poate solicita, pe cale judecătorească, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, anularea dispoziției de schimbare a numelui. Acțiunea în justiție poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de schimbarea numelui și numai dacă persoana care o depune face dovada că, din motive obiective, neimputabile ei, nu a putut formula opoziția prevăzută la art. 41¹⁰.

CAPITOLUL III: Înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă

Art. 43

În actele de naștere și, atunci când este cazul, în cele de căsătorie sau de deces se înscriu mențiuni cu privire la modificările intervenite în starea civilă a persoanei, în următoarele cazuri:

a) stabilirea filiației prin recunoaștere sau hotărâre judecătorească definitivă și încuviințarea purtării numelui;

b) contestarea recunoașterii sau tăgăduirea paternității;

- c) căsătorie, desfacerea, încetarea sau anularea căsătoriei;
- d) adopție, desfacerea, încetarea sau anularea adopției;
- e) pierderea sau dobândirea cetățeniei române;
- f) schimbarea numelui;
- g) deces;
- h) rectificare, modificare, completare sau anulare a actelor de stare civilă ori a mențiunilor înscrise pe ele;
- i) schimbarea sexului, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești;
- i¹) instituirea, prelungirea, înlocuirea sau încetarea consilierii judiciare ori a tutelei speciale;
- j) punerea sub interdicție judecătorească;
- j¹) ridicarea interdicției judecătorești;
- k) ortografierea sau traducerea numelui.

Art. 44

(1) Cererile de înscriere a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanei sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se depun personal sau prin împuternicit cu procură specială la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul pe marginea căruia urmează să se opereze mențiunea; modificările se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiune pe actele de stare civilă, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.

(1¹) În situațiile prevăzute la alin. (1), ofițerul de stare civilă transmite mențiunile corespunzătoare la actele de stare civilă ale titularului actului, respectiv la actul de naștere al soțului/soției acestuia și la actele de naștere ale copiilor minori, iar la actele de stare civilă ale copiilor majori numai la cererea acestora.

(1²) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), cererile de înscriere a modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în

străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se soluționează de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul pe marginea căruia urmează să se opereze mențiunea, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.; cererile se depun la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor/primărie a unității administrativ-teritoriale, personal sau prin împuternicit cu procură specială.

(2) Cererile depuse personal sau prin împuternicit cu procură specială la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României privind înscrierea modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se aprobă și se înscriu prin mențiune pe actele de stare civilă de către D.E.P.A.B.D.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), hotărârile străine ale căror efecte sunt recunoscute, potrivit legii, prin hotărâre pronunțată în România de instanța competentă se înscriu fără avizul șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B./D.E.P.A.B.D.

(4) Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la înregistrarea în străinătate a modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume, să solicite, personal sau prin împuternicit cu procură specială, înscrierea mențiunilor în registrele de stare civilă române.

Art. 45

Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), comunicările privind faptele de stare civilă, precum și cele referitoare la înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă se realizează în sistem informatic.

Art. 46

(1) Înscrierea mențiunii de stabilire a filiației pe actul de naștere și, după caz, de căsătorie și de deces se face din oficiu sau la cererea celui interesat, pe baza actului de recunoaștere întocmit potrivit legii sau a hotărârii judecătorești definitive.

(2) În situația în care ulterior s-a încuviințat purtarea numelui de familie al părintelui față de care s-a stabilit filiația, mențiunea se înscrie și pe actele de naștere ale copiilor minori, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora, depusă personal sau prin împuternicit cu procură specială.

Art. 47

Desfacerea, anularea sau constatarea nulității adopției, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă, se înscrie, prin mențiune, pe actul de naștere inițial, pe cel întocmit în urma adopției și, după caz, pe actul de căsătorie și pe actele de naștere ale copiilor minori ai celui adoptat, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora. Mențiunea se înscrie, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, personal sau prin împuternicit cu procură specială, pe baza hotărârii judecătorești definitive.

Art. 48

Încetarea căsătoriei prin decesul sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, constatarea nulității, anularea sau desfacerea căsătoriei se înscrie prin mențiune pe actul de căsătorie și pe cele de naștere ale foștilor soți. Mențiunea se înscrie, din oficiu, pe baza comunicării primite de la ofițerul de stare civilă care a întocmit actul de deces, a hotărârii judecătorești definitive, a certificatului de divorț transmis de ofițerul de stare civilă sau de notarul public ori la cererea persoanei interesate, personal sau prin împuternicit cu procură specială.

Art. 49

Mențiunea privitoare la schimbarea numelui se înscrie pe actele de stare civilă ale persoanei în cauză, respectiv pe actul de naștere al soțului/soției acestuia și pe actele de naștere ale copiilor minori, iar pe actele de naștere ale copiilor majori mențiunea se înscrie la cerere.

Art. 50

Mențiunile privind acordarea sau pierderea cetățeniei române se înscriu pe actul de naștere și, dacă este cazul, pe cel de căsătorie, pe baza comunicării transmise de D.E.P.A.B.D.

Art. 50¹

Mențiunea privitoare la măsurile de ocrotire se înscrie pe actul de naștere al persoanei în cauză.

Art. 51

(1) Persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (1) li se pot elibera certificate de stare civilă în care se înscriu mențiunile referitoare la modificările intervenite în statutul civil, iar, la cerere, și alte mențiuni, cu excepția celor privind adopția. Certificatele de stare civilă eliberate anterior se retrag și se anulează.

(2) În cazul căsătoriilor desfăcute prin divorț/încetate prin decesul unuia dintre soți certificatul de căsătorie se eliberează numai cu mențiunile corespunzătoare.

(3) Mențiunile prevăzute la alin. (1) se pot înscrie, la cerere, pe certificatele de stare civilă deținute de titulari în cazul în care acestea nu sunt deteriorate; în acest caz se menționează obligatoriu data

înscrierii mențiunii, semnătura și parafa ofițerului de stare civilă.

CAPITOLUL IV:Reconstituirea și întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă

Art. 52

Reconstituirea actelor de stare civilă se poate face, la cerere, dacă:

- a)registrele de stare civilă au fost pierdute sau distruse, în totalitate ori în parte;
- b)actul de stare civilă a fost întocmit în străinătate și nu poate fi procurat certificatul ori extrasul de pe acest act.

Art. 53

Întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă se poate cere dacă:

- a)întocmirea actului de naștere sau de deces a fost omisă ori refuzată, deși au fost depuse actele necesare întocmirii acestuia;
- b)întocmirea actului de căsătorie a fost omisă sau refuzată, deși a fost luat consimțământul soților de către ofițerul de stare civilă.

Art. 54

(1)Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de documentele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale competente să întocmească actul.

(1¹)În situațiile prevăzute la art. 52 lit. b), cererea prevăzută la alin. (1) se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul persoanei interesate.

(1²)Cererea prevăzută la alin. (1) se soluționează în termen de 30 de zile, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., prin dispoziție a primarului, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.

(1³)Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), cererea prevăzută la alin. (1) se soluționează de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente să întocmească actul. În situațiile prevăzute la art. 52 lit. b), cererea se soluționează de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află

domiciliul persoanei interesate. Cererile se depun la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor/primărie a unității administrativ-teritoriale, personal sau prin împuternicit cu procură specială.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă.

Art. 55

Dispozițiile art. 52-54 se aplică, în mod corespunzător, persoanelor fără cetățenie, care au domiciliul în România.

Art. 56

În cazul în care unul dintre exemplarele registrului de stare civilă este pierdut sau distrus, în totalitate ori în parte, acesta se înlocuiește printr-o copie întocmită de pe registrul existent, care se certifică pentru conformitate de către ofițerul de stare civilă.

CAPITOLUL V: Anularea, modificarea, rectificarea sau completarea actelor de stare civilă și a mențiunilor

Art. 57

(1) Anularea, completarea sau modificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se poate face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive.

(2) În cazul anulării, completării și modificării actelor de stare civilă, sesizarea instanței judecătorești se face de către persoana interesată, de primăria unității administrativ-teritoriale, de serviciile publice comunitare locale sau județene de evidență a persoanelor ori de către parchet. Cererea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul acestora, pe baza verificărilor efectuate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor și/sau de primăria unității administrativ-teritoriale ori de alte instituții abilitate, precum și a concluziilor procurorului.

(3) Soluționarea cererilor de anulare, completare și modificare a actelor de stare civilă formulate de cetățenii români cu domiciliul în străinătate și de străini este de competența Judecătoriei Sectorului 1 al Municipiului București.

(4) Hotărârea judecătorească prevăzută la alin. (1), precum și înregistrarea făcută în temeiul acesteia sunt opozabile oricărei alte persoane, atâta timp cât printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul.

Art. 58

(1) Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se face în temeiul dispoziției primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, cu avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/serviciului public comunitar de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București.

(1¹) Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor de stare civilă aflate în păstrarea serviciilor județene ale Arhivelor Naționale/serviciului municipiului București al Arhivelor Naționale.

(2) Cererile înregistrate la serviciile de stare civilă ale sectoarelor municipiului București se avizează în prealabil de către șeful serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor.

(3) Cererea de rectificare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă ori, după caz, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria de la locul de domiciliu. Cererea se soluționează în termen de 30 de zile prin emiterea dispoziției prevăzute la alin. (1), care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la data emiterii.

(4) Dispoziția prevăzută la alin. (1), precum și înregistrarea făcută în baza acesteia sunt opozabile oricărei persoane până la proba contrară.

(5) Dispoziția prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă, în condițiile legii.

*) Prin Decizia nr. 28/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și stabilește că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 58 alin. (5) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, revine judecătorilor competența materială procesuală de soluționare în primă instanță a cererilor în anulare/contestațiilor formulate împotriva dispozițiilor emise de primari în soluționarea cererilor de rectificare a actelor de stare civilă.

Art. 58¹

Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), în cazul în care la întocmirea actelor de stare civilă și aplicarea mențiunilor sau în procesul de verificare și validare a actelor de stare civilă se constată că acestea conțin date eronate, îndreptarea acestora se face, din oficiu, prin aplicarea unor mențiuni, în

baza unui referat semnat de șeful serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/ofițerul de stare civilă, care cuprinde datele care urmează a se corecta.

Art. 59

Anularea, completarea și modificarea unui act de stare civilă sau ale unei mențiuni înscrise pe acesta, dispuse prin hotărâre judecătorească definitivă, precum și rectificarea unui act de stare civilă ori a mențiunilor înscrise pe acesta, aprobate prin dispoziție a primarului, se înscriu numai prin mențiune pe actul de stare civilă corespunzător.

CAPITOLUL VI: Conținutul și forma actelor de stare civilă. Păstrarea registrelor de stare civilă

Art. 60

(1) Conținutul și forma actelor de naștere, de căsătorie și de deces sunt prevăzute în anexele nr. 1A, 1B, 1C, 2A, 2B și 2C.

(2) Actele de stare civilă vor fi tipărite pe ambele fețe, cu excepția celor pentru misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României, care vor fi tipărite pe o singură față, în registre confecționate din hârtie specială și compactate cu pânză.

(3) Pe actele de stare civilă se va imprima o tentă de culoare, astfel: albastră - pe cele de naștere, roz - pe cele de căsătorie și cenușie - pe cele de deces, având la mijloc stema României.

Art. 60¹

(1) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), conținutul și forma exemplarului I al actelor de stare civilă completate informatic sunt prevăzute în anexele nr. 1A¹, 2A¹, 1B¹, 2B¹, 1C¹ și 2C¹.

(2) Actele de stare civilă completate informatic se tipăresc pe hârtie specială, format A4. Hârtia are la mijloc stema României și o tentă de culoare, astfel: albastru pentru actul de naștere, roz pentru actul de căsătorie și cenușiu pentru actul de deces.

Art. 61

(1) Numerotarea actelor se va face pe an calendaristic. Registrele de stare civilă se vizează, pentru deschidere și închidere, de către primar și ofițerul de stare civilă.

(2) Primul exemplar al registrelor de stare civilă se păstrează la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale unde s-a întocmit, iar al doilea

exemplar se înaintează serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B.

(2¹) Al doilea exemplar se înaintează în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea controlului anual asupra activității ofițerilor de stare civilă efectuat de către structurile de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., dacă toate fișele din registru au fost completate.

(2²) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României trimit, prin Ministerul Afacerilor Externe, exemplarul I al actelor din registrele de stare civilă, pe măsura completării lor, la Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București, împreună cu documentele primare pe baza cărora s-a întocmit actul. Registrul cuprinzând exemplarul II al actelor de stare civilă se trimite, în termen de 30 de zile de la data când toate actele din registru au fost completate, la D.G.E.P.M.B.

(2³) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), exemplarul I al registrelor de stare civilă se păstrează la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale unde s-a întocmit, iar în cazul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României acestea se transmit, prin Ministerul Afacerilor Externe, la Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București. Registrul de stare civilă exemplarul II se păstrează electronic, iar o copie a acestuia se predă Serviciului Municipiului București/serviciilor județene al/ale Arhivelor Naționale, după 100 de ani de la întocmirea actelor de stare civilă.

(3) Ambele exemplare ale registrelor de stare civilă se trimit Arhivelor Naționale, după trecerea a 100 de ani de la data completării lor.

Art. 62

(1) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B. și serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care au în păstrare registre de stare civilă sunt obligate să asigure conservarea și securitatea acestora, cu respectarea legislației arhivistice în vigoare și a normelor interne de evidență și păstrare a arhivelor.

(2) Predarea-preluarea documentelor și gestiunii de stare civilă de către ofițerii de stare civilă se face în prezența unui reprezentant al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B.

CAPITOLUL VII:Contravenții

Art. 63

(1)Constituie contravenții la regimul actelor de stare civilă următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni:

a)deținerea fără drept a certificatului de stare civilă aparținând altei persoane;

a¹)eliberarea certificatelor de stare civilă altor persoane decât cele prevăzute la art. 10 alin. (1);

b)nedeclararea nașterii sau decesului în condițiile și în termenele prevăzute de lege;

c)neasigurarea conservării și securității registrelor și certificatelor de stare civilă, potrivit normelor privind evidența și păstrarea acestora, sau netrimiteră la Arhivele Naționale a registrelor de stare civilă, după trecerea termenului legal de păstrare;

d)necomunicarea la serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor ori, după caz, la primăriile competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe dispozițiile de admitere a schimbării numelui sau neînscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă;

d¹)netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la serviciul public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în termenul prevăzut la art. 61 alin. (2¹);

e)neprezentarea certificatelor de stare civilă sau a extraselor/extraselor multilingve eliberate de autoritățile străine pentru transcriere în registrele de stare civilă române, în termenul prevăzut la art. 41 alin. (2) sau, după caz, alin. (10);

f)omiterea declarării, în fața ofițerului de stare civilă, a unor date referitoare la starea civilă a persoanelor sau declararea lor în mod inexact;

g)neverificarea de către ofițerul de stare civilă a realității conținutului declarației și a concordanței acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și celelalte înscrisuri prezentate;

h)comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă în alte condiții decât cele prevăzute la art. 70;

i)neeliberarea de către personalul medico-sanitar competent, în termenele legale de declarare a nașterii și a decesului, a certificatelor medicale constatatoare ale acestor fapte;

j)pierderea sau deteriorarea certificatelor de stare civilă;

k)oficierea de către deservenții cultelor a serviciului religios în cazul căsătoriilor sau în vederea înhumării sau incinerării fără a li se fi prezentat certificatul de căsătorie și, respectiv, certificatul de deces ori documentul prevăzut la art. 38 alin. (1);

- l) înregistrarea unui act de stare civilă cu încălcarea competenței teritoriale prevăzute de prezenta lege;
- m) efectuarea de răzuiiri, ștersături în cuprinsul actelor de stare civilă;
- n) netransmiterea în termenul legal a comunicărilor cu privire la înregistrarea nașterii cetățenilor români cu domiciliul în România ori a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanelor, a actelor de identitate ale persoanelor decedate, serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor competente;
- o) nerespectarea termenului prevăzut de lege privind sesizarea poliției despre găsierea unui copil;
- p) înhumarea sau incinerarea cadavrului fără prezentarea certificatului de deces ori a documentului prevăzut la art. 38 alin. (1);
- q) nerespectarea de către ofițerul de stare civilă a dispozițiilor privind căsătoria prevăzute la art. 26-31¹.
- r) nedeclararea modificărilor intervenite în străinătate în statutul civil sau cu privire la nume, în termenul prevăzut la art. 44 alin. (4);
- s) nerespectarea dispozițiilor privind predarea-preluarea documentelor și gestiunii de stare civilă de către ofițerii de stare civilă, prevăzute la art. 62 alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 100 lei la 500 lei.

(3) Prin derogare de la dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale la regimul actelor de stare civilă se prescrie în termen de 2 ani de la data săvârșirii faptei.

Art. 64

(1) Contravențiile prevăzute la art. 63 alin. (1) lit. a), b), c), f), i), j), k), o), p) și r) se constată și se sancționează de către ofițerii de stare civilă, cu excepția celor prevăzuți la art. 3 alin. (3); contravențiile prevăzute la literele a), b), o) și p) se constată și se sancționează și de către ofițeri sau agenți de poliție din cadrul Poliției Române.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 63 alin. (1) lit. a¹), c), d), d¹), g), h), l), m), n), q) și s) se constată și se sancționează de către funcționarii cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare

județene de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., desemnați prin dispoziție a șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., precum și de specialiștii din cadrul D.E.P.A.B.D. anume desemnați prin dispoziția directorului D.E.P.A.B.D.

Art. 65

Dispozițiile cuprinse în acest capitol se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII: Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 66

(1) La întocmirea actului de naștere, precum și a celorlalte acte de stare civilă, numele de familie și prenumele titularului se scriu în limba maternă, folosindu-se alfabetul latin extins.

(2) Numele de familie sau prenumele formate din două sau mai multe cuvinte se scriu cu cratimă.

(3) În situația transcrierii certificatelor/extraselor de naștere, dacă sunt incidente dispozițiile art. 2.576 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, numele de familie și/sau prenumele se pot prelua așa cum rezultă din certificatul/extrasul de stare civilă eliberat de autoritățile străine.

Art. 67

[textul din Art. 67 din capitolul VIII a fost abrogat la 02-mai-2022 de Art. I, punctul 85. din Legea 105/2022]

Art. 68

CertIFICATELE ori, după caz, hotărârile judecătorești de adopție, despărțenie și deciziile de înfiere și de schimbare a numelui, eliberate potrivit legilor anterioare, extrasele de pe actele de stare civilă ce au fost eliberate de autoritățile militare în baza legii, precum și deciziile emise în baza Decretului nr. 432/1949 pot servi drept temei, la cererea celui îndreptățit, pentru întocmirea actului ori pentru înscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă, cu avizul Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 68¹

Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice, rezultate din activitățile specifice stării civile, sunt prelucrate în condițiile de securitate stabilite de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului

European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și de legislația națională aplicabilă domeniului protecției datelor, atât de către entitățile cu atribuții în domeniul stării civile, cât și de către beneficiarii legali ai acestor date.

Art. 69

(1) La cererea scrisă a D.E.P.A.B.D., a serviciilor publice comunitare județene/locale de evidență a persoanelor, a Direcției Generale de Pașapoarte, a serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, a oficiilor de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor, a instanțelor judecătorești, a parchetelor sau a poliției, instituțiile deținătoare transmit extrase pentru uz oficial, însoțite, după caz, de copii ale înscrisurilor care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă.

(2) Instituțiile cu atribuții în protecția copilului și Autoritatea Națională pentru Cetățenie pot solicita instituțiilor deținătoare, în situații justificate, extrase pentru uz oficial de pe actele de stare civilă.

(3) În cazuri punctuale, temeinic justificate, extrase pentru uz oficial de pe actele de stare civilă se eliberează la cererea notarilor publici, camerei notarilor publici, Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România și executorilor judecătorești.

(3¹) La cererea scrisă a titularilor, a reprezentanților legali ai acestora, a persoanelor îndreptățite ori a altor persoane împuternicite prin procură specială, precum și a avocaților împuterniciți de către titulari, de către reprezentanții legali ai acestora sau de către persoanele îndreptățite, după caz, în baza împuternicirii avocațiale emise cu respectarea prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Statutului profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare, se pot elibera fotocopii ale înscrisurilor care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale sau al sectoarelor municipiului București.

(4) [textul din Art. 69, alin. (4) din capitolul VIII a fost abrogat la 29-aug-2022 de Art. I, punctul 37. din Ordonanța 26/2022]

(5) Dispozițiile alin. (1)-(4) sunt aplicabile și în cazul solicitărilor adresate serviciilor județene ale Arhivelor Naționale/serviciului municipiului București al Arhivelor Naționale pentru actele aflate în păstrarea acestora.

(6) La cererea scrisă a Ministerului Afacerilor Externe, adresată prin intermediul D.E.P.A.B.D., Direcția de Stare Civilă a Sectorului 1 al municipiului București transmite copii ale tuturor înscrisurilor care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României.

Art. 70

Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă se poate face, în cazuri temeinic justificate, pentru următoarele situații:

- a) la cererea autorităților și instituțiilor publice, altele decât cele cu atribuții legale în materie, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale sau al sectoarelor municipiului București ori, după caz, a șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B. care are în păstrare actul, precum și a directorului general al D.G.E.P.;
- b) la cererea titularilor, a reprezentanților legali ai acestora, a persoanelor îndreptățite ori a altor persoane împuternicite prin procură specială, precum și a avocaților împuterniciți de către titulari, de către reprezentanții legali ai acestora sau de către persoanele îndreptățite, după caz, în baza împuternicirii avocațiale emise cu respectarea prevederilor Legii nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Statutului profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 71

Ministerul Sănătății, cu avizul Ministerului Administrației și Internelor, va stabili, potrivit legii, conținutul și forma certificatelor medicale de constatare a nașterii, a decesului, precum și a celor privind starea sănătății viitorilor soți și va asigura tipărirea acestora.

Art. 72

(1) Serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor, primăriile și misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României, prin ofițerii de stare civilă, întocmesc buletine statistice de naștere, de căsătorie, de divorț și de deces.

(2) Institutul Național de Statistică, cu avizul Ministerului Administrației și Internelor și al Ministerului Sănătății, stabilește conținutul și forma buletinelor statistice de naștere, de căsătorie și de deces, iar cu avizul Ministerului Justiției, ale buletinelor statistice de divorț; asigură tipărirea lor și emite norme

referitoare la modul de completare și transmitere a acestora.

(3) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), datele aferente buletinelor statistice de naștere, de căsătorie, de divorț și de deces întocmite de ofițerii de stare civilă se transmit Institutului Național de Statistică în format electronic.

Art. 73

(1) D.E.P.A.B.D. îndrumă și controlează, în condițiile legii, activitatea din domeniul stării civile la serviciile publice comunitare județene/locale de evidență a persoanelor și a structurilor de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor.

(2) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B. organizează îndrumarea și controlul metodologic al activității de stare civilă desfășurate de serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor și primăriile din cadrul unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor de pe raza județului, respectiv a municipiului București și dispun măsuri privind conservarea și securitatea documentelor de stare civilă.

(3) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), confecționarea actelor de stare civilă, a certificatelor de stare civilă și a extraselor multilingve ale actelor de stare civilă, precum și a certificatelor de divorț eliberate de ofițerul de stare civilă se realizează, centralizat, de către Imprimeria Națională, la solicitarea D.E.P.A.B.D.

Art. 74

(1) D.E.P.A.B.D. asigură cerneala specială pentru completarea actelor de stare civilă, confecționarea registrelor, a certificatelor de stare civilă și a extraselor multilingve ale actelor de stare civilă și distribuirea, contra cost, a acestora serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor și a municipiului București, precum și Ministerului Afacerilor Externe. Celelalte imprimări auxiliare vor fi tipărite prin grija primăriilor unităților administrativ-teritoriale.

(2) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv D.G.E.P.M.B. asigură distribuirea, contra cost, către serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor/primăriile unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează aceste servicii de pe raza județului, respectiv a municipiului București a registrelor și a certificatelor de stare civilă, a extraselor multilingve ale actelor de stare civilă și a cernelii speciale.

Art. 75

Dispozițiile prezentei legi, referitoare la întocmirea actelor de stare civilă, eliberarea certificatelor, înscrierea și comunicarea mențiunilor, în raporturile cu alte state, sunt aplicabile în măsura în care nu se prevede altfel prin acorduri, tratate și convenții la care România este parte.

Art. 76

(1) Anexele nr. 1A, 1A¹, 2A, 2A¹, 1B, 1B¹, 2B, 2B¹, 1C, 1C¹, 2C și 2C¹ fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) Registrele de stare civilă aflate în uz, precum și cele aflate în stoc vor fi folosite până la epuizare.

Art. 77

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 278/1960 cu privire la actele de stare civilă, H.C.M. nr. 1.090/1960 privind aprobarea modelelor registrelor de stare civilă, H.C.M. nr. 2.290/1969 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul actelor de stare civilă, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 616/1993, precum și orice alte dispoziții contrare.

ANEXA nr. 1^A:

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 1^{A^1}:

(față)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

(verso)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 2^A:

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 2^{A^1}:

(față)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

(verso)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 1^B:

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 1^{B^1}:

(față)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

(verso)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 2^B:

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 2^{B^1}:

(față)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

(verso)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 1^C:

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 1^{C^1}:

(față)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

(verso)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 2^C:

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

ANEXA nr. 2^{C^1}:

(față)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

(verso)

[POZĂ - a se vedea actul modificator]

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 339 din data de 18 mai 2012